

Beste lezer(s),

Dit keer een column over de bijzondere tijd die we momenteel beleven. Want zoals ieder tijdperk brengt ook deze coronatijd de nodige opmerkelijke zaken met zich mee. Bijvoorbeeld de “Corona-vistochten” zoals binnen de vereniging georganiseerd door uw secretaris, Willem de Leeuw, toekomstig voorzitter van VVN (Veilig Varen Nederland). Een loffelijk initiatief voor leden die niet beschikken over een boot waarop de vereiste 1,5 meter afstand kan worden gehouden, om zo toch veilig de zee op te kunnen gaan. Hoewel... Veilig? Zolang je tenminste uit de buurt blijft van de Valdivia, het containerschip met een loods die de 1,5 meter-regel wel heel letterlijk nam; hij hield die afstand ongeveer aan tot het strand.

In het verslag van zo’n “Corona-vistocht” las ik dat zo ongeveer het hele bestuur was ingeschakeld om er een succes van te maken. Zo stond de penningmeester blijkbaar bij de sluisen gereed om foto’s te maken van de deelnemende boten. Nou, denk ik dan, heeft die beste man niets beters te doen dan foto’s maken? Centen tellen bijvoorbeeld, om zo eindelijk die Vingerpier (what’s in a name?) te kopen en daarmee het voortbestaan van de visbootclub weer wat veiliger te stellen? Want dat is nog steeds niet geregeld!

Ander opmerkelijk iets: Weet u wat de overeenkomst is tussen zomer en ijs, winter en strooizout, crisis en toiletpapier? Simpel, ze zijn allemaal op wanneer ze nodig (lijken) te zijn. Afgelopen weekend kwam ik er achter dat hier nog minimaal twee zaken aan kunnen worden toegevoegd, te weten bootjes en honden. Zaterdag las ik een artikel met de kop *“Vakantie in het water: De bootjes zijn niet aan te slepen, we zijn he-le-maal leeg!”* Was getekend een handelaar in pleziervaartuigen. Zondag sprak ik mensen die op zoek waren naar een geschikte hond bij een betrouwbare, door de rasvereniging erkende fokker. Bleek helemaal nergens meer beschikbaar, ook niet op termijn. Niet alleen de puppies die al zijn geboren, maar ook degenen die nog verwekt moeten worden zijn al ongeveer drie nog te dekken generaties verder toegezegd aan potentiële baasjes en vrouwtjes. En ja, er zijn nog wel adressen met aanbod, maar daarbij is het veelal afwachten. Het kan gebeuren dat u een labrador heeft gekocht die na een jaar uitgegroeid blijkt te zijn tot een stafford of zo. Op zo’n adres is volgens mij per abuis de Labradoodle ontstaan. Of de Lijger, het favoriete huisdier van Memphis Depay.

Weet u ook de verschillen tussen de eerder genoemde zaken? Ijs en strooizout smelten, toiletpapier ook nadat het, na enige wachttijd achter de dijk bij het gemaal in Ritthem, in zee wordt gepompt. In welk water dan weer mensen met hun hengeltje staan te roeren, want de soms bruine stroom schijnt vissen aan te trekken. Eet u vooral smakelijk!

Maar een boot en een hond zijn blijvend, althans voor een langere periode. Na het onbezorgde (?) varen volgt onderhoud en zorg. “Koop een boot en werk je dood”. Zorg die ook zeker op een hond van toepassing is. In de juiste omstandigheden heb je er een vriend voor het leven bij, maar wel één die minder om kou, regen, blubber en dergelijke geeft. En dat toch wel vier keer daags.

Ik hoop dan ook vooral dat al die nieuwe boten- en/of hondenbezitters hun aanwinsten koesteren, verzorgen en liefde blijven geven. Dat het geen impulsaankopen mogen blijken te zijn, leidend tot zwerfbootjes en zwerfhonden. Die laatste zijn er, helaas, bijvoorbeeld in Griekenland en Portugal al genoeg. Hiervan getuigen de diverse advertenties op bijvoorbeeld het Prikbord van Zeelandnet. En door die zwerfbootjes is naar verluidt deze vereniging ontstaan, waarmee de cirkel weer rond is.

Tot zover mijn moraliserend betoog. Kom ik toch weer terecht op die visbootclub en die, alleen al vanwege de naam, bij velen zo geliefde Vingerpier. Snel kopen, Deurloo! Want als de verkopen van

boten zo doorzetten, kan die ondernemer die zo graag zijn watersportbedrijf wil verplaatsen naar de landtong waar jullie nu zijn gevestigd, straks de hele binnenhaven kopen. Of heel Vlissingen.....
Daarnaast mogelijk ook goed voor de feminisering binnen de vereniging. 😊

Voor hen die een boot en hond willen combineren heb ik nog één tip: een zeehond. Hoeft geen extra ruimte in te nemen (op veel boten behalve die van Damen immers een probleem), is zelfvoorzienend qua voedsel en laat zichzelf uit. En gaat mee vissen..., zoals onderstaande foto bewijst.

Groetjes, blijf gezond en neem het allemaal niet te serieus,

Eurovisser.